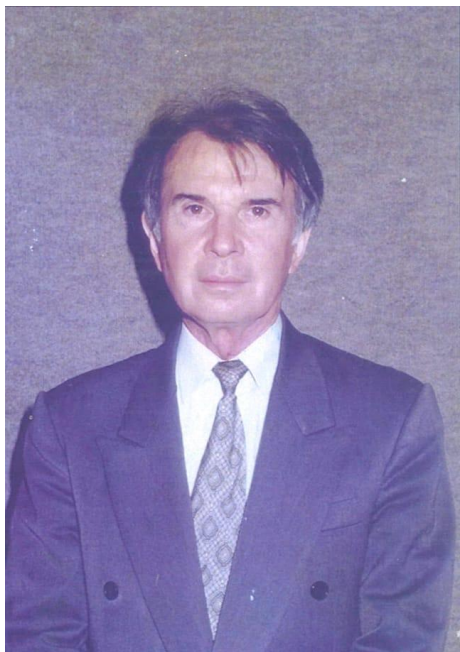

CEZAR CALENIC - POVESTEA UNUI OM

Într-un articol publicat tot în această revistă în anul 2016, intitulat „Istoria Școlii Nifon”, încheiam aducând un omagiu marelui OM care a fost Domnul Profesor Cezar Calenic, fiu al satului și care a știut să-și facă cunoscut satul prin opera sa, dar și prin învățătura pe care a transmis-o generațiilor de elevi. Acum vă spun povestea acestuia, așa cum am știut eu mai bine.

Născut în satul Nifon din județul Tulcea în data de 19 mai 1940, a avut o copilărie pe care o rezumă în câteva cuvinte: „Raiul copilăriei fericite la poalele bătrânilor Hercinici”.¹ Dar a fost martor și la invadarea satului de către rușii „eliberatori” din Armata Roșie și la arestarea tatălui său de către Securitate (care și-a adus „contribuția” la săparea Canalului Dunăre-Marea Neagră!).

Își începe educația la școala din localitate, în septembrie 1947, unde îl va avea ca dascăl pe domnul învățător Nicolae Tătăreanu, pe care l-a considerat mereu „modelul dascălului ideal de care are atâta nevoie școala românească”.² Continuă ciclul gimnazial, din 1951, la școala din Horia, localitate la 17 km de Nifon, unde are bucuria de a-și continua studiile tot alături de domnul Nicolae Tătăreanu, acum profesor de Limba și literatura română. Deși foarte bun la învățătură, cu cea mai mare medie generală, premiul I îl lua de fiecare dată un fiu de „colectivist”, deoarece era fecior de „chiabur”, dușmanul clasei muncitoare.

Nici înscrierea la Liceul de Băieți din Tulcea, azi Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, nu a fost lipsită de peripecii. Tot datorită originilor „chiabure”! Prin intervenții, reușește să susțină examenul de admitere, pe care îl ia cu media cea mai mare.

După terminarea liceului se înscrie la Facultatea de Medicină din București, unde este admis al doilea pe listă. Și aici înscrierea s-a făcut cu ajutorul unei adeverințe false din care reieșea că este fiu de „țăran înscris în întovărășia agricolă”.³ Este exmatriculat datorită unei anonime care ajunge la decanat, dar soarta a făcut ca, într-o sesiune specială de admitere din decembrie 1959, să ajungă să urmeze Facultatea de Filologie a Universității București, pe care o termină în 1964.

¹ Cezar Calenic *Amintiri, evocări, mărturii, reflecții*, Editura Harvia, Tulcea, 2017, ediția a II-a, p. 8

² Idem, p. 17

³ Cezar Calenic *Opere citate*, p. 60

Își începe cariera didactică acolo unde a văzut lumina zilei, în satul natal, Nifon, ca profesor de Limba și literatura română, unde era atât profesor, dar și diriginte, bibliotecar, director de cămin cultural, instructor artistic și actor al echipei de teatru. Continuă la Liceul real-umanist nr. 2 Tulcea, unde, printre alte realizări, pune bazele primei reviste școlare din Dobrogea – Aegyssus – în 1977.

Propus și numit director la Liceul real-umanist nr. 2 Tulcea, ajunge, după reorganizarea administrativă a țării din 1968, inspector de specialitate în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Tulcea. Din această funcție și-a pus amprenta pe formarea multor profesori de Limba și literatura română, printre care și Mihai Marinache, pe care și eu l-am avut ca profesor în anii de liceu.

Revine în anul 1974 ca director la Liceul real-umanist nr. 2 Tulcea, pe care îl conduce timp de 6 ani și jumătate, pentru ca în iunie 1977 să fie propus ca director al Liceului “Spiru Haret”. A condus ferm acest prestigios liceu, având un rol determinant în viața comunității școlare, influențând viața a sute de elevi.

În 1993 liceului i se acordă titlul de Școală afiliată UNESCO, iar în 1996 prin ordin de ministru, liceului i se conferă statutul de colegiu – Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”. Cartea de Onoare a colegiului poartă semnătura președintelui țării Emil Constantinescu, care în vizita pe care o efectuează în anul 1999, scrie cuvinte de laudă la adresa instituției.

Căsătorit cu doamna Floarea, „doamna mea” profesor de Limba și literatura română din gimnaziu (la Școala nr. 10 Tulcea), au format o familie frumoasă de dascăli care au avut de zis un cuvânt în activitatea didactică tulceană de-a lungul timpului.

Din păcate, boala l-a răpus pe domnul profesor mult prea curând (18 iunie 2004), încă mai avea multe să ne învețe! – iar acum își duce somnul de veci în cimitirul Eternitatea al orașului Tulcea.

Dintre volume publicate amintim: Monografia satului Nifon din județul Tulcea (2002); 101 subiecte de limbă și literatura română pentru concursul de admitere în liceu și soluțiile lor (1991); Sinteze de literatură română pentru elevii din învățământul liceal (1992); Anuarul Colegiului Dobrogean «Spiru Haret » Tulcea pe anii 1996 – 1997; Trepte în istoria Colegiului Dobrogean “Spiru Haret” Tulcea, Tulcea, 2001.

La inițiativa Asociației scriitorilor județului Tulcea, în data de 28 septembrie 2018, domnului profesorului Cezar Calenic - „apostolul învățământului tulcean”⁴ - i se acordă titlul de “Cetățean de onoare post-mortem al Municipiului Tulcea”, ca o recunoaștere a contribuției pe care a adus-o la viața culturală și socială a comunității tulcene și nu numai.

⁴ Cezar Calenic *Opere citate*, p. 169

Bibliografie:

1. ALBOTĂ Mihai, *Istoria învățământului tulcean de la începuturi până în anul 2007*, editura „Școala XXI”, Tulcea, 2008,
2. CALENIC Cezar, *Monografia satului Nifon din județul Tulcea*, editura Harvia, Tulcea, 2002;
3. CALENIC Cezar, *Amintiri, evocări, mărturii, reflecții*, Editura Harvia, Tulcea, 2017.

Prof. Vasilica-Lenuța Mihail
Școala Gimnazială Hamcearca - Tulcea